Nr. 96 Koźmin, sobota dnia 1 grudnia 1923 r. Rok 36

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU KOŹMIŃSKIEGO

Przedpłata: na miesiąc grudzień 158 175 mkp. | Wychodzi w środy i soboty | Ogłoszenia: mm 1-łam. 6000 mkp.

Dział urzędowy

Nr. 434. **Rozporządzenie**
Rady Ministrów z dnia 22 października 1923 roku w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych określonych w pzzepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych.

Na zasadzie art. 4 i 5 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 704, art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 721) tudzież art. 5 i 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 722) zarządza się co następuje:

§ 1. Podwyższa się dziesięć tysięcy razy najniższe i najwyższe granice grzywien (kar pieniężnych) i grzywny (kary pieniężne) oznaczone kwotą stałą przewidziane w przepisach karno sądowych, obowiązujących w byłej dzielnicy austrjackiej i ogłoszonych po 31 grudnia 1918 roku., a przed 1 stycznia 1920 roku.

Przewidziane w tych przepisach kwoty, od których jest zawisła kwalifikacja przestępstw, podwyższa się pięć tysięcy razy.

Przepisy niniejszego paragrafu stosuje się odpowiednio do przepisów karnych obowiązujących w województwach: poznańskiem i pomorskiem i w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, ogłoszonych po 8 stycznia 1919 r., a przed 1 stycznia 1920 roku.

§ 2. W ustawie o zwalczaniu lichwy wojennej z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 449) w brzmieniu ustawy z 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69. poz. 618) podwyższa się najwyższą granicę grzywień dwustokrotnie, kwoty zaś od których zawisła kwalifikacja czynu dwudziestokrotnie.

§ 3. Najniższe i najwyższe granice grzywien (kar pieniężnych) i grzywny (kary pieniężne) oznaczone kwotą stałą, oraz kwoty od których zawisła kwalifikacja przestępstwa, przewidziane w innych przepisach karno-sądowych, ogłoszonych w jakiejkolwiek dzielnicy po 31 grudnia 1919 r., podwyższa się jak następuje:
- a) w przepisach ogłoszonych w roku 1920 stokrotnie;
- b) w przepisach ogłoszonych w roku 1921 pięćdziesięciokrotnie;
- c) w przepisach ogłoszonych w roku 1922 dwudziestokrotnie;
- d) w przepisach ogłoszonych w pierwszej połowie roku 1923 pięciokrotnie.

§ 4. Przepisy § 1. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do podstanowień karnych, których przekroczenie przekazane jest orzecznictwu władz administracyjnych, oraz do wykroczeń dyscyplinarnych i porządkowych.

W województwach: poznańskiem i pomorskiem i górnośląskiej części Województwa Śląskiego § 1 i § 3 stosują się odpowiednio odnośne do oznaczonych w nich okresów czasu do grzywień i innych przedmiotów, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 721.)

§ 5. W ustawach i rozporządzeniach obowiązujących w b. dzielnicy rosyjskiej, ogłoszonych przed 31 grudnia 1919 roku, których przekroczenie przekazane jest orzecznictwu władz administracyjnych, najwyższe i najniższe granice grzywien (kar pieniężnych) tudzież grzywny (kary pieniężne) oznaczone kwotą stałą w markach polskich podwyższa się dziesięć tysięcy razy, zaś oznaczone w rublach zastępuje się taką samą ilością marek polskich, pomnożoną przez dwadzieścia tysięcy.

To samo stosuje się odpowiednio do wykroczeń porządkowych i dyscyplinarnych.

§ 6. W ustawach i rozporządzeniach obowiązujących w b. dzielnicy austrjackiej, ogłoszonych przed 31. grudnia 1918 r., których przekroczenie przekazane jest orzecznictwu władz administracyjnych, najwyższe i najniższe granice grzywien (kar pieniężnych), grzywny (kary pieniężne) w kwotach stałych, tudzież granice, do których władza administracyjna może wydać osąd karny, nałożyć odszkodowanie, a straż zaprzysiężona sama oszacować wyrządzoną szkodę — oznaczone w koronach zastępuje się taką się taką samą liczbą marek polskich, pomnożoną przez dziesięć tysięcy, zaś oznaczone w złotych reńskich taką samą liczbą marek polskich, pomnożoną przez dwadzieścia tysięcy.

To samo stosuje się odpowiednio do wykroczeń porządkowych i dyscyplinarnych.

§ 7. Jeżeli kwota pieniężna przewidziana w pewnym przepisie została zmieniona późniejszem przepisem szczegółowym, należy za podstawę zastosowania podwyżki przyjąć kwotę ustanowioną w późniejszem przepisie i czas jego ogłoszenia.

Jeśli w pewnym przepisie kwotę pieniężną wyrażono tylko w markach niemieckich, należy je zastąpić taką samą ilością marek polskich, jeśli zaś ją wyrażono w złotych polskich, podwójną ilością marek polskich — a następnie zastosować podwyżkę wskazaną w niniejszem rozporządzeniu.

§ 8. W art. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1923 roku. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 595) w miejsce kwoty „3 000 mkp." wstępuje kwota „10 000 mkp", w art. 2 tej ustawy oznaczone tam kwoty „30 000 marek" podwyższa się na „100 000 marek", zaś kwotę „7 500 mk." na „30 000 mk.", wreszcie w art. 3 tej ustawy oznaczoną tam kwotę „50 000 marek", podwższą się na „100 000 marek", a kwotę „150 000 marek", na „300000 marek".

§ 9. O ile niniejsze rozporządzenie dotyczy postanowień, których przekroczenie przekazane jest właściwości władz administracyjnych, obejmuje ono także te postanowienia, których przekroczenie choćby niewyłącznie należy do orzecznictwa tych władz.

§ 10. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie także do postanowień, których przekroczenie jest przekazane choćby niewyłącznie orzecz-

nictwu administracyjnych władz skarbowych (w byłej dzielnicy austrjackiej także sądów skarbowych) a zawartych w ustawach i rozporządzeniach o podatkach od spożycia, zużycia względnie produkcji, o monopolach państwowych, o obrocie towarowym z zagranicą i w ustawach celnych.

§ 11. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do postanowień, co do których przepisy szczególne przyznają upoważnienie wprowadzenia zmian w kwotach pieniężnych innej władzy niż Rada Ministrów.

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą zmian w kwotach pieniężnych określonych w art. 1—3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 704), w art. 1—7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 721) i w art. 1—4 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 722).

§ 12. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

§ 13. Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie z dniem 1 listopada 1923 r.; nie stosują się one do przestępstw popełnionych przed wejściem w życie tego rozporządzenia.

Prezes Rady Ministrów: Witos
Minister Sprawiedliwości: St. Nowodworski
Minister Spraw Wewnętrznych: Kiernik
Minister Skarbu: W. Kucharski

Powyższe rozporządzenia podaję do wiadomości w ślad za obwieszczeniem mojem z dnia 1. 10, 23 r. — L. dz. 4099/23 St — w „Orędowniku“ nr. 79, poz. 356, rok 1923. — Nr. dz. 4899/23 St. —

Koźmin, dnia 21 listopada 1923 r.

Kierownik Starostwa, Niemojowski.

Nr. 435. **W sprawie podwyższenia opłat za paszporty zagraniczne.**

Zmieniając rozporządzanie moje z d. 12 października 1923 — L. dz. 4288/23 St. III. — Orędownik nr. 84, pozycja 384 z dnia 12 października 1923 podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na mocy rozporządzenia Województwa Poznańskiego z dnia 12 li- stopada 1923 — L. dz. 14316/23 II. — podwyższa s[ię] taryfę opłat za paszporty zagraniczne i wizy z dnie[m] 1 grudnia 1923 r. począwszy a mianowicie:

1. Za paszport zagraniczny 1 500 000,— mk.
2. Za zezwolenie na ponowny wyjazd 500 000,— mk.
3. Za paszport wielokrotny 3 000 000,— mk.
4. Za wielokrotną wizę do Gdańska dla cudzoziemców 4 500 000,— mk.
5. Za paszport ulgowy 500 000, — mk.
6. Za ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd 200 000,— mk.
7. Za książeczkę paszportową 30 000,— mk.

Panów Burmistrzów, Komisarzy obwodowych, sołtysów gmin i dworów proszę w myśl powyższego interesowanych informować. — L. dz. 4912/23 St. III. —

Koźmin, dnia 23 listopada 1923 r.

Kierownik Starostwa Niemojowski

Nr. 436. **Obwieszczenie!**

Podaję niniejszem do publicznej wiadomości, że oficer ewidencyjny Powiatowej Komendy Uzupełnień Gostyń na powiat koźmiński urzęduje od środy dnia 21 listopada 1923 r. stale w tutejszem Starostwie, pokój nr. 7., dokąd się interesenci zwracać mogą.

— L. dz. 226/23 W. I. —

Koźmin, dnia 24 listopada 1923 r.

Kierownik Starostwa.

Niemojowski.

Nr. 437. Z dniem 1 grudnia 1923 r. zostaje zniesiony Powiatowy Urząd Ziemski w Krotoszynie (na powiaty: Krotoszyn, Koźmin). Od wymienionego dnia należy we wszystkich sprawach, które należały do kompetencji P. U. Z. w Krotoszynie, zwracać się do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Ostrowie ul. Kolejowa 11.

Ostrów, dnia 20 listopada 1923 r.

Komisarz Ziemski

Danecki M. P.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości — Nr. dz. 4894/23. St. II —

Koźmin, dnia 23 listopada 1923 r.

Starosta, w z. Andrzejczak.

Obwieszczenia innych władz.

Nr. 438. **Podatek majątkowy.**

Z dniem 8 listopada weszła w życie ustawa w przedmiocie podwyższenia kar za zwłokę, które wynoszą 5% dziennie. Niniejsza ustawa ma także zastosowanie przy niewpłacaniu zaliczki na podatek majątkowy.

Przypominam przeto wszystkim płatnikom tejże zaliczki, że termin płatności upływa 10 grudnia b. r. i że po upływie 10 grudnia odsetki wynoszą dziennie 5%, prócz tego do dnia 31 grudnia nastąpi bezwzględnie ekzekucja.

Aby więc uniknąć niepotrzebnych kosztów, podaje niniejsze do publicznej wiadomości w myśli, że płatnicy rozumiejąc potrzeby Skarbu Państwa dotrzymają terminu płatności.

Koźmin, dnia 26 listopada 1923 r.

Urząd Skarbowy Podatków Bezpośrednich i Opłat Skarbowych.

(—) Krawczyk, Naczelnik Urzędu.

Nr. 439. Pomór świn pomiędzy trzodą chlewną osadnika Henryka Bergmeiera w Elżbietkowie wygasł.

Pogorzela, dnia 19 listopada 1923 r.

Komisarz obwodowy, Szatkowski.

Nr. 440. Różyca pomiędzy trzodą chlewną majętności

Dział nieurzędowy

Dział nieurzędowy

Wiadomości miejscowe

Koźmin. Opłaty telefoniczne znowu podwyższone zostają od 1. grudnia r. b. Podwyższenie wynosi dalsze 100% od opłat listopadowych. Abonament telefonu wynosić będzie w Koźminie rocznie 15 miljonów mkp. Abonenci którym opłaty te będą niedogodnemi, mogą telefon jeszcze z upływem bieżącego miesiąca wypowiedzieć.

Wiadomości pozamiejscowe

Poznań. Samochody a porządek publiczny. W czasię od 19—25 bm. policja zapisała do kary 72 właścicieli względnie kierowników samochodów za lekceważenie przepisów policyjnych 14. przestępców jeździło nazbyt szybko, 8 nie oświetlało numeru, 8 zadymiało i zanieczyszało powietrze, 2 jechało bez numeru, 4 bez dyplomu szoferskiego, 1 z fałszywym numerem, 3 bez legitymacji, 2 bez oświetlenia, 5 dopuściło się innych jeszcze nadużyć.

Rozmaitości

Chybiony podstęp. Z Krefeldu donoszą do „Neues Wiener Journal“: W tych dniach pewień młodzieniec biegał tam i z powrotem po peronie stacji, wzdłuż natłoczonego pociągu, poszukując napróżno wolnego miejsca. Zwolnił wreszcie kroku, przybrał minę poważną i zbliżywszy się do ostatniego wagonu, zawołał: „Wszyscy wysiadać! Wagon ten będzie odczepiony!“

Śród podróżnych natłoczonych w wagonie, powstało zamieszanie okropne. Wszyscy rzucili się ku wyjściom, chwytając swe walizki i wnet wtoczyli się przemocą do innych wagonów. tryumfujący zaś młodzieniec rozłożył się wygodnie w opróżnionym wagonie, czekając cierpliwie odejścia pociągu.

Wagon jednak stał spokojnie na miejcu, a po kilku minutach ukazała się w !dzwiach głowa naczelnik stacji. „Ach, to pan jest — zawołał urzędnik — owym sprytnym młodzieńcem, który wyprosił wszystkich podróżnych z tego wagonu, zapewniając, że będzie odczepiony! Otóż, jeden z moich podwładnych usłyszał te słowa pana i nie sprawdziwszy rozkazu, istotnie odczepił ten wagon. Pociąg właśnie odszedł!„.

Luksus i nędza. Mimo szalonej drożyzny sklepy zawalone są towarem luksusowym. Kupcy wystawiają perfumy po 5 miljonów, kosztowne futra i kostjumy z ośmiocyfrowym cennikiem i zupełnie nie wstydzą się swej antypaństwowej procedury. Przecież wszystkie te rzeczy zakupione zostały za dolary, franki i funty. Dla zapiacenia rachunków za towary luksusowe poszły miljardy polskich marek, zdeprecjonowanych i wyłudzonych z ludności w najcięższej chwili państwa. Wystawianie luksusowych towarów oburza pracującą ludność do żywego. Przecież towary te przeznaczone są dla rabusiów handlowych i przemysłowych, paskarzy i nowych bogaczy. Jest to straszny haracz, jaki płaci od lat kilku ludności najuczciwsza najpodlejszym mętom społecznym, wzbogaconym na chorym organiźmie państwa.

Jeżeli kupcy nie zdobyli się dotychczas na żadną obywatelską akcję w dziedzinie zmniejszenia luksusowego importu — to uczciwe społeczeństwo temu się nie dziwi, gdyż nigdy tych ludzi o coś podobnego nie podejrzywano.

W tym tygodniu setki tysięcy urzędników i inteligencji, miljony ludzi żyjących z płacy stałej głoduje i żyje z kredytów przyjacielskich lub wysprzedaży mienia. Nędza skrajna wkrada się nawet do najbardziej solidnych niegdyś rodzin. O wdowach, inwalidach i emerytach chyba mówić zbyteczne.

Tolerowanie luksusu w tak strasznej chwili jest wobec państwa grzechem a wobec biednej części społeczeństwa — barbarzyńswem

Ruch w towarzystwach

Walne roczne zebranie Towarzystwo Powstańców i Wojaków odbędzie się w niedzielę dnia 2 grudnia o godzinie $^1/_2$ 2 po południu punktualne przybycie wszystkich członków uprasza się Zarząd.

Taryfa pocztowa od 1-go grudnia 1923 roku

	Listy zwykłe	Pocztówki	Druki zwykłe do wagi	Próbki towarowe i przesyłki mieszane	Przekazy pocztowe	Listy wartościowe do 10 000 000 mk.	Polecenie	Paczki do wagi	Telegramy	Rozmowy telefoniczne
W kraju	a) obrót miejscowy do wagi 250 gramów 25 000 mk. b) obrót zamiejscowy do wagi 20 gramów 25 000 mk. do wagi 250 gr. 50 000 mk. urzęd. ponad 20 gr. do 2000 gr. 50 000 marek	mk. 15 000	marek: 25 g 2 500 | 50 g 5 000 | 100 g 10 000 | 250 g 20 000 | 500 g 30 000 | 1 kg 40 000 urzęd. ponad 1 kg do 2 kg 40 000 mk. Papiery handlowe: (także manuskrypty bez korekty) do wagi 250 g | 500 g | 1 kg. marek 20 000 | 30 000 | 40 000	marek: 100 g 15 000 | 250 g 20 000 | 500 g 30 000 | 1 kg 40 000	do 5 000 mk. = 300 „ 10 000 mk. = 500 i t. d. najwyższa dopuszczalna kwota przekazu 10 000 000 mk.	a) należytość za list zwykły do 20 gr. 25 000 mk. zwykły do 250gr. 50 000 mk. b) polecenie 25 000 mk. c) od dekl. wartości za każde 100 000 mk. lub części tychże 1000 mk.	mk. 25 000	kg. 1 — mk. 40 000 kg. 5 — mk. 160 000 kg. 10 — mk. 320 000 kg. 15 — mk. 500 000 kg. 20 — mk. 600 000 Wartościowe oprócz powyższego a) za każde 100 000 = 1000 mk. b) przy paczkach ponad 1 000 000 dodatkowa należytość 10 000 mk.	opłata od wyrazu 20 000 mk. najmniej jednak 200 000 mk. blankiet telegramu 1 000 mk.	miejscowe, międzymiastowe 20 000 do 25 km. 80 000 do 50 km. 160 000 do 100 km. 240 000 do 200 km. 400 000 za każde dalsze 100 km. 80 000
Za granicę	do 20 gr. 50 000 mk. za każde dalsze 20 gr. 25 000 mk. Waga listów do 2 kg	30 000 mk.	druki zwykłe do wagi 2 kg za każde 50 gr. 10 000 mk. papiery handlowe do wagi 2 kg. za każde 50 gramów 10 000 marek, najmniej jednak 50 000 mk.	do wagi 500 gr. za każde 50 gr. 10 000 mk. najmniej jednak 20 000 mk.			50 000 mk.			

Dodatek IV

do ustawy z dnia 1 marca 1921 w przedmiocie poboru podatku od zabaw i rozrywek urządzonych w mieście Koźminie.

Na mocy §§ 15, 18, 82 ustawy o poborze podatków komunalnych z dnia 14 lipca 1893 postanawia się za zgodą Rady Miejskiej co następuje:

§ 1.

Wszystkie stawki podatkowe wymienione w § 1 powyższej ustawy z dnia 1 marca 21 r. podwyższa się o 2000 (dwatysiące) razy.

§ 2.

Niniejszy dodatek obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Koźmin, dnia 27 listopada 1923 r.

Magistrat.
Nowakowski.

Na miejsce taryfy targowej z dnia 3 sierpnia 1923 r. ustala się za zgodą Rady Miejskiej następującą taryfę i pobiera się:

I. W dzień jarmarku

a) za 1 metr kwadratowy	20 000,— mk.
b) za wóz	20 000,— „
c) od świni	30 000,— „
d) od jednej sztuki bydła	50 000,— „
e) od konia	100 000,— „
f) kozy są wolne od opłaty.	

II. W dni targowe

a) od świni ponad jeden centnar . .	30 000,— mk.
b) od świni ponad pół do jednego centn.	15 000,— „
c) od prosięcia do 50 funtów	10 000,— „

Taryfę targową z dnia 3 sierpnia 1923 r. znosi się.

Koźmin, dnia 27 listopada 1923 r.

Magistrat.
Nowakowski.

Nakładem i drukiem Leona Goldbeka w Koźminie.
Odpowiedzialność: Dział urzędowy Starostwo. Dział nieurzędowy Leon Goldbek w Koźminie.